

solidarnost je naša snaga

Solidarnost sa izbeglicama Beleška sa mirovne akcije

21. septembar 2015. godine

Mirovna akcija povodom Svetskog dana mira (21. septembar) organizovana je u Beogradu, u parkovima kod Ekonomskog fakulteta i Autobuske stanice. Akciji su se priključile izbeglice, držeći transparente na srpskom, arapskom, engleskom jeziku:

Solidarnost sa azilantima!

Solidarnost je naša snaga

Solidarity forever! Solidarnost zauvek!

Stop ratu u Siriji!

Solidarnost na svim jezicima...

21. septembar – Svetski dan mira

Prekinite rat odmah!

Solidarnost sa ljudima u Siriji!

Azilanti su, zajedno sa nama uzvikivali slogane protiv rata:

Stop the war in Siria, Afganistan, Iraq (Zaustavite rat u Siriji, Avganistanu, Iraku)...

Europe, opet the borders! (Evropo, otvori granice)

Protect people not borders (Zaštiti ljude a ne granice)

No nations, no borders... (Bez nacija, bez granica...), itd.

We want peace! (Želimo mir)

Freedom, freedom (Sloboda, sloboda...)

Stop apartheid against refugees! (Stop aparthejdu protiv izbeglica)

Učili nas da uzvikujemo „mir“ „Stop ratu“ i na drugim jezicima – na paštu, farsiju/persijskom...

Umetničko-aktivistički kolektiv *Škart* je zajedno sa nama animirao mirovnu muzičku igraonicu za decu „Drugi ritam“ a najviše su im se dopali slogani „Soli-soli-soli-solidarity...“ Izbeglice – muškarci, žene, aktivistkinje i aktivisti su se pridružili, sedeći zagrljeni na betonu, pevajući zajedno, deleći igračke (balone, lopte, čegrtaljke, pištaljke...). Svima su deljeni bedževi „Solidarnost“ (na raznim jezicima), nalepnice, odmah su ih lepili po dlanovima, pokazujući ih radosno i ponosno... Delili smo i u ovom parku i u parku kod Autobuske stanice darove za Svetski dan mira: banane, čokoladice, higijenske potrepštine, kifle, mleko, vodu, kafu...)

Razgovarali smo rečima, pogledima, zagljajima, osmesima...

solidarnost je naša snaga

U akciju, koju su organizovale aktivistkinje Autonomnog ženskog centra i Žene u crnom, uz podršku Rekonstrukcija ženski fond, Savez antifašista Srbije je učestvovalo oko 100 ljudi (30 aktivistkinja i aktivista) a ostalo su bili azilanata i azilantkinja. Akcija je bila veoma dobro medijski propraćena:

<http://www.slobodnaevropa.org/content/solidarnost-sa-izbeglicama-otvorite-granice/27260553.html>

<http://mondo.rs/a832050/Info/Drustvo/Akcija-solidarnosti-Zene-u-crnom-obisle-izbeglice.html>

http://www.danas.rs/danasrs/ukratko/nvo_saosecanje_sa_izbeglicama.83.html?news_id=98627

Deo nas je posle akcije u prostorijama Žena u crnom razmenjivao zapažanja, utiske (zajedničko je to što je akcija je bila snažna, dirljiva, što su izbeglice prihvatile akciju i uključile s u nju, treba što češće da organizujemo ovakve akcije, da treba da naučimo reči na jezicima zemalja iz kojih dolaze izbeglice, da bolje organizujemo raspodelu humanitarne pomoći, da napravimo zajednički plan akcija solidarnosti za naredni period...).

Prenosimo neke od utisaka:

„Osećaj je bio prelep. Drago mi je što smo mogli da im pomognemo“
(Esmehan)

„Ja sam iz Subotice i ovde studiram albanski. Bio sam na Prajdu i tamo sam čuo za akciju i rešio sam da dođem“ (Tomislav)

„Proveo sam četiri dana sa izbeglicama na granici Srbije i mađarske. Meni je policija jako smetala. Tim ljudima je to smetalo takođe“ (Goran)

„Ja sam akcije solidarnosti imala sa svojom porodicom. Nosili smo im hranu. Za mene je to potresno, malo je falilo da zaplačem. Treba svi nešto da donesemo iz kuće, njima je to potrebno jer ide zima. Akcija je bila dobra. Trebali smo nešto da naučimo i na arapskom, jer ne svi oni ne znaju engleski“ (Selma)

„ Treba da organizujemo crtanje sa decom, da im donesemo krede, da crtamo sa decom, da pišemo poruke. Možemo da pravimo mapu da crtaju odakle su i kuda idu...“ (Vahida)

„Naša akcija je usrećila decu, iako su u početku bili malo suzdržani. U Danskoj ljudi crtaju po ulicama. Onda se takmiče unutar jednog sata ko će to da ispuni pre. Možemo da napravimo neku nagradnu igru. Svi da budu nagrađeni...“ (Snežana)

„Moj najveći utisak i nada su da su aktivisti/kinje i na granicama sa Slovenijom, Mađarskom, ljudi protestuju i u tim zemljama i to mi je važno“ (Aleksandra)

„Ja sam pravila akcije pomoći izbeglicama ličnog tipa tokom avgusta. Skupjala sam garderobu po komšiluku. Mene u tim situacijama sa izbeglicama pogađa to što je toliko mala naša pomoć za njih tako značajna“ (Zorica).

„Meni je današnja akcija bila zanimljiva i smatram da ih treba još češće često organizovati...“ (Fahrudin).

„Akcija mi je bila dirljiva, to što su se uključili u performans. Treba da se bolje organizujemo oko raspodele, da ne bude grabeža. Razgovarala sam sa nekim ljudima iz Iraka koji su mi rekli da im treba garderoba za decu“ (Violeta)

solidarnost je naša snaga

„Prota (Škart) je super, navrle su mi suze na oči. Neki mladići su baš uživali. To se videlo. Kada ti na veliku tugu dođe nešto lepo, počneš da plačeš...“ (Slavica)

„Ja mislim da je bitno da se pojaviš tamo, kako god. Na njihovim licima vidi da im je drago kada odeš. Važno je da sedneš sa njima da im pokažeš da nisu sami. Važno je da im pokažeš da si sa njima, nije ih strah. Ja bih se fokusirala na decu. Ti njih ne razumeš zbog jezika, ali je to magično, jer postoji neka konekcija između nas. Nekom sam bar ulepšala dan. Ja sam videla jednog dečka kako šije svoju torbu“ (Tijana)

„Neverovatno kako su se brzo okupili. Staša i ja smo išle po šatorima i išle smo da im dajemo. Onda su nam se zahvaljivali. Meni je bila akcija super sa Protom. Bilo je lepo igrati se sa njima loptom. Bilo mi je dirljivo. Žao mi je što ne možemo više da im damo... I dve čaše vode nekom da daš, to je nešto. Dirljivo mi je kako dele stvari među sobom: kad jedna porodica kad ode, ostavi cebe. To niko ne uzima, nego se to ostavlja u kontejnere“ (Ljilja)

„Bilo je u početku neko nepoverenje među izbeglicama da puste decu, da li zbog ovog događaja razdvajanja žena i dece od muškaraca na nekim granicama...“ (Duda)

„Bio sam puno puta u parku, i mislim da je danas bila jako dobra akcija. Treba da idemo i ako nemamo šta da donesemo“ (Dejan).

„Mi možemo da organizujemo skupljanje da im podelimo skupljene stvari, možda stvari za školu. Treba im jastuka i svašta nešto još...“ (Jana)

„Izbeglicama je sve potrebno, situacija menja iz dana u dan. Ono što ćemo mi organizovati drugi dan, možda će tog dana biti drugi ljudi od ljudi od prethodnog dana“ (Mirko)

„Nemam problema zbog jezika, jer mi govorimo i očima i telom. Izbeglice su baš dobro prihvatili aktivistička obeležja. Treba da napišemo „Dobro nam došli. I hvala vam što ste nam došli“, itd. Naravno da je ova naša pomoć kap u moru, ne možemo mnogo da promenimo, ali to će ostaviti trag. Bitno mi je da pokažem da sam solidarna tako što ću biti prisutna. Da slušam njihova svedočenja. Jedan mladić mi je pokazao kako su ga talibani sekli po telu: „A onda Majke mi je rekla „idi!“ Jedan Sirijac koji sam putuje je ozaren i rekao mi je da ide u Švedsku. Mladi su i grade drugačiju budućnost. Jedna žena iz Avganistana mi je rekla da je ona sa svojim unucima došla. Čerka je poslala sa unucima, da se oni barem spasu... Najviše je danas bilo ljudi iz Avganistana. Videla sam danas ljude iz manjinskih zajednica, posebno iz Avganistana – tadžičke, hazarske... Upoznala sam majku i ćerku iz Irana, beže od fundamentalizma...“ (Staša)

Potom smo se dogovarali o zajedničkim narednim akcijama solidarnosti sa izbeglicama.

Tog istog dana, i aktivistkinje mreže Žena u crnom u Nišu, Leskovcu i Kruševcu, iz sledećih grupa: Centar za devojke, Peščanik i Žene za mir, su imale mirovnu akciju u svojim gradovima.

Žene u crnom, 23. septembar 2015.

